

Bestemmelsen i Forslagets § 2 om Forøgelse af Lærerkræfterne. Naar hertil kommer, at en Lærers ugentlige Arbejdstid ikke bør udstrækkes væsentligt ud over 36 Timer om Ugen, jfr. Forudsætningen i Lov af 8de Marts 1856 § 13, og at om Vinteren det tidligt indtrædende Mørke ofte nødvendiggør en stærk Begrænsning af den daglige Arbejdstid, har man med Hensyn til Skolerne paa Landet ikke troet at kunne naa meget videre end til, hvad der under den gældende Ordning maa betragtes som Regelen paa dette Omraade. For Købstadskolerne derimod vil der uden Betænkelighed kunne nærmere et ugentligt Timeantal, som vel væsentlig overstrider det i den gældende Lovgivning fastsatte, men som for de fleste Købstadskolers Vedkommende ikke overstiger det, der faktisk anvendes i disse Skoler.

Som yderligere Ændringer, der paa det heromhandlede Omraade ere bragte i Forslag, skal endelig nævnes, at de Fag, i hvilke der vil være at meddele Undervisning i Skolen, ere blevne forøgede i Overensstemmelse med, hvad der faktisk finder Sted i de fleste Skoler, samt at der er givet Udgang til ved den enkelte Kommunes Skoleplan at optage andre Fag blandt Skolens Undervisningsfag.

Hvad dernæst angaar de gældende Bestemmelser om Læreransættelsen, jfr. Lov af 8de Marts 1856 § 9, vil det være tilstrækkelig bekendt, at der gentagne Gange saavel fra Lærernes som fra de laldsberetigedes Side er rejst Klage over, at disse Bestemmelser navnlig for Landkommunernes Vedkommende virke uheldigt, idet der ofte ved Kommunalbestyrelsernes Indstillinger ikke tages fornødent Hensyn til Ansøgnernes Duellighed og Anciennitet, medens tværtimod ganske unge Lærere med ringe Eksamen karakterer af mere eller mindre uberettigede personlige Grunde blive foretrukne. Dette har atter til Følge, at selv slynke Lærere, der sidde i slet Lønnede Embeder, mangen Gang have vanskeligt ved at blive befordrede og navnlig ikke ville kunne gøre sig Haab om en saadan Befordring, saa snart de ere naaede ud over en vis, ingenlunde særdeles høj, Aldersgrænse. Den hele Ordning formenes at have bragt en Usikkerhed og et Embedsjageri ind i Lærerstanden, som maa anses for høist uheldig.

Ved de af Regeringen tidligere fremsatte Lovforslag er der ad forskellige Veje gjort Forsøg paa at raade Bod paa disse formentlige Mangler ved Læreransættelsen. Lovforslagene fra Rigsdagssamlingerne 1872—73 og 1873—74 krævede saaledes regelmæssigt en Minimumsalder af henholdsvis 35 Aar

og 25 Aar for at kunne indstilles til et Embede af en vis nærmere angiven Størrelse. Lovforslaget fra 1877—78 begrænsede sig væsentligt til Udtalelser om, at der ved Læreransættelsen ogsaa burde tages Hensyn til Ansøgnernes Alder og forudgaaende Virksomhed, idet Forslaget samtidig bestemte, at Lærere, der i 10—25 Aar havde virket med Iver og Digtighed i Skolevæsenets Tjeneste, skulde have fortrinlig Udgang til de bedre Lønnede Embeder. Endnu ringere Fordringer stillede Lovforslaget fra 1879—80, idet det med Hensyn til Besættelsen af bedre Lønnede Embeder — saadanne, hvis Reguleringssum var over 1,500 Kr. — blot udtalte, at der, for at en Ansøger kunde komme i Betragtning til et saadant Embede, maatte fordres 5 Aars Ansættelse i et Lærerembede samt fortrinlig Bidnesblyd om Iver og Digtighed i denne Virksomhed. Lovforslaget fra 1884—85 forlod i Mod sætning til de foran nævnte Forslag ganske det ved Lov af 8de Marts 1856 § 9 fastsatte Grundlag for Læreransættelsen og optog en Ordning, der slutter sig til, hvad der i Rigsdagsamlingen 1879—80 under Behandlingen af det den Gang af Regeringen fremsatte Forslag var bleven foreslaaet af tvende Mindretal i vedkommende Folketingsudvalg, og som i sine Hovedtræk gik ud paa at lægge Indstillingsretten i Hænderne paa et saakaldt Valgnævn, bestaaende af Skolekommissionen samt nogle Mænd uden for denne, valgte paa visse, i Forslagene nærmere angivne Maader. Efter de tidligere Forslag skulde da dette Valgnævn indstille 3 af Ansøgnene, blandt hvilke saa Sogneraadet valgte den, der skulde beskikkes, medens Forslaget fra 1884—85, der optog Sogneraadet i Nævnet, lod Skoledirektionen træffe Valget blandt de 3 indstillede.

For at kunne danne sig en nogenlunde klar Forestilling om Berettigelsen af den Betragtning, der ligger til Grund for samtlige disse Reformbestræbelser, har Ministeriet ladet tre Aars Nyansættelser (1891—92—93) i Landkommunerne — med Undtagelse af Smørums-Sokkelund Herreder, hvor særegne Forhold gøre sig gældende — undersøge med Hensyn til Ansættelsesalderen, Ancienniteten og Eksamen karakteren, saaledes at Embederne henholdsvis paa Verne og i Syl-land ere behandlede som to selvstændige Grupper og inden for disse atter Embederne med en Reguleringssum af 1,500 Kr. og derover, Embederne med en Reguleringssum af 1,000 Kr. og indtil 1,499 Kr., samt endelig Embeder med en Reguleringssum af under 1,000 Kr. ere behandlede